CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 4r-5686/2025 Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani
4-25116235-03-4r-18112025 Judecător: Sergiu Godorogea

D E C I Z I E
În numele Legii

05 mai 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord
În componență:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecători: Aurelia Andronache și Ludmila Iarmaliuc

examinând în ordine de recurs, recursul contravenientului Mîndru Vladimir declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 02 octombrie 2025, adoptată în cauza contravențională la contestația depusă de Mîndru Vladimir împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din 18.07.2025, întocmite în privința lui Mîndru Vladimir în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La 18.07.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Chișlaru Nicolae, în privința lui Mîndru Vladimir a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că, în perioada 01.01.2024 - 02.10.2024, în or. Rîșcani a pretins mijloace bănești prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul PSB care nu i se cuvin în scopul exercitării sau inexercitării dreptului electoral în cadrul parcursului desfășurării alegerilor pentru funcția de Președinte al Republicii Moldova și a Referendumului Republican constituțional din 20 octombrie 2024.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Chișlaru Nicolae, din 18.07.2025, Mîndru Vladimir a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod

contravențional la o amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent a 25 000 lei.

Mîndru Vladimir, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 18.07.2025, le-a contestat în ordinea art. 448 Cod contravențional.

Contestația a fost expediată în adresa Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani pentru examinare conform regulilor de competență statuate la art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 02 octombrie 2025 a fost respinsă contestația depusă de Mîndru Vladimir împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI06 537418 din 18.07.2025, întocmită de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Cîșlaru Nicolae, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, prin care Mîndru Vladimir a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25000 lei, ca fiind depusă tardiv.

Exercitarea căilor de atac:

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, contravenientul Mîndru Vladimir a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 02 octombrie 2025, și încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei.

În motivarea recursului se menționează faptul că soluția și argumentele instanței de fond sunt neîntemeiate și ilegale, fiind adoptate în contradicție cu circumstanțele cauzei și cu încălcarea gravă a normelor de procedură. În opinia acestuia, instanța de fond a apreciat eronat că probele anexate de agentul constatator demonstrează pe deplin vinovăția sa, deși unicul mijloc probator administrat în cauză îl constituie procesul-verbal întocmit de agentul constatator în baza propriei sale aprecieri. Recurentul susține că instanța a acordat acestui proces-verbal o valoare probantă prestabilită, fără a examina obiectiv celelalte circumstanțe ale cauzei și fără a analiza efectiv argumentele invocate în contestație.

Consideră, că instanța a reținut în mod eronat că lipsa unor probe prezentate de către acesta pentru combaterea acuzațiilor ar confirma veridicitatea concluziilor agentului constatator. Potrivit recurentului, prin asemenea concluzii instanța a încălcat principiul prezumției de nevinovăție, transferând în mod nelegal sarcina probei asupra persoanei trase la răspundere contravențională. Or, conform art. 375 Cod contravențional și art. 6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, nimeni nu este obligat să își dovedească nevinovăția, iar toate dubiile urmează să fie interpretate în favoarea persoanei acuzate.

Recurentul menționează că instanța de fond nu a examinat cauza în mod echidistant și obiectiv, ci a acceptat necondiționat poziția agentului constatator,

ignorând argumentele și obiecțiile formulate de partea apărării. Acesta consideră că instanța s-a limitat la o examinare formală a procesului-verbal și a deciziei de sancționare, fără a verifica dacă sunt întrunite toate elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^1 Cod contravențional.

În special, recurentul invocă faptul că nici agentul constatator și nici instanța de judecată nu au demonstrat existența laturii obiective și subiective ale contravenției imputate. Nu a fost probat faptul că recurentul ar fi pretins, acceptat sau primit bani ori alte avantaje în scopul influențării exercitării dreptului de vot. De asemenea, nu a fost stabilită identitatea persoanei care ar fi transmis pretinsele mijloace financiare, momentul exact al transferului, proveniența banilor, scopul acestora și nici faptul că sumele respective ar fi ajuns efectiv în posesia recurentului.

În opinia recurentului, simpla existență a unui număr de telefon sau a unei aplicații bancare nu poate demonstra comiterea contravenției. Acesta susține că nu există probe care să confirme că telefonul sau aplicația respectivă erau utilizate exclusiv de către el și nici dovezi că ar fi beneficiat efectiv de vreo sumă de bani ori că ar fi exercitat dreptul de vot într-un anumit mod ca urmare a unui avantaj material. În lipsa unor asemenea probe, concluziile agentului constatator și ale instanței sunt întemeiate exclusiv pe presupuneri și deducții subiective.

Menționează recurentul că, procesul-verbal cu privire la contravenție este afectat de vicii esențiale de formă și fond. În cuprinsul acestuia nu sunt indicate în mod clar și concret circumstanțele săvârșirii pretinsei contravenții, persoana de la care ar fi fost primiți banii, timpul exact al pretinsei fapte și alte elemente obligatorii prevăzute de lege. În aceste condiții, recurentul consideră că sunt incidente dispozițiile art. 445 Cod contravențional privind nulitatea procesului-verbal. De asemenea, instanța de fond nu a motivat corespunzător hotărârea pronunțată și nu a răspuns efectiv argumentelor invocate în contestație. În acest sens, sunt invocate standardele stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil și obligația instanțelor de a examina în mod real argumentele și probele prezentate de părți. Potrivit recurentului, hotărârea atacată conține concluzii generale și formale, fără o analiză concretă a probelor administrate și fără o motivare suficientă a soluției adoptate.

Totodată, recurentul consideră că instanța nu a examinat problema proporționalității sancțiunii aplicate. Acesta arată că i-a fost aplicată sancțiunea maximă prevăzută de lege, fără ca instanța să analizeze circumstanțele individuale ale cauzei și fără a motiva necesitatea aplicării unei asemenea sancțiuni.

Prin urmare, recurentul solicită admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, precum și încetarea procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, pe motiv că nu este întrunită fapta

contravenției prevăzute de art. 47[1] Cod contravențional, totodată se solicită repunerea în termen a înaintării cererii de recurs.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au înaintat referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând respectarea condițiilor de declarare a recursului, studiind materialele cauzei prin prisma prevederilor legale, Colegiul penal conchide că recursul contravenientului Mîndru Vladimir declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 02 octombrie 2025 urmează a fi respins ca tardiv, cu menținerea în vigoare a hotărârii contestate, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 473 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul şi menține hotărârea atacată, dacă recursul este tardiv.

Potrivit art. 468 alin. (1) Cod contravențional, recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1).

La caz, Colegiul penal menționează că în baza prevederilor legii procesual contravenționale, termenul de recurs este de 15 zile de la data pronunțării hotărâri judecătorești, sau pentru părțile care nu au fost prezente la pronunțarea hotărârii, în termen de 15 zile de la înmânarea copiei acesteia.

Concomitent, Colegiul penal subliniază că în cazul în care termenul de declarare a recursului prevăzut la art. 468 alin. (1) Cod contravențional este depășit, adică recursul este declarat după expirarea termenului prevăzut de lege, art.469 alin. (1) Cod contravențional stipulează că, recursul declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege, dar nu mai târziu de 15 zile de la începutul executării sancțiunii sau perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen dacă *instanța a constatat că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea despre adoptarea hotărârii a participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei, nici la pronunțarea hotărârii asupra ei.*

În acest sens, instanța de recurs statuează că termenul de depunere a recursului este absolut şi are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca fiind declarat peste termen, cu excepția cînd întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

Din materialele cauzei contravenționale se atestă că, examinarea cauzei contravenționale și pronunțarea hotărârii judecătorești a avut loc în lipsa contravenientului Mîndru Vladimir, din care motiv la 07.10.2025 în adresa acestuia a fost expediată copia hotărârii (f.d. 49), fiind recepționată de către ultimul la data de 09.10.2025, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la dosar (f.d. 50).

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal conchide că termenul de depunere a recursului pentru Mîndru Vladimir a început a curge din 09.10.2025 și a expirat la 24.10.2025 inclusiv, pe când cererea de recurs a fost înregistrată în cancelaria Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani la 05.11.2025, adică cu depășirea termenului prevăzut de lege pentru declararea recursului.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține că deși contravenientul Mîndru Vladimir a solicitat repunerea în termenul de contestare a hotărârii judecătorești, aceasta a invocat prezența motivelor temeinic justificate prevăzute la art. 33 alin. (3) Cod contravențional, însă fără a le enunța, iar în lipsa unor motive plauzibile și a unor probe concludente care ar servi drept temei de repunere în termen a recursului, instanța nu este în drept din oficiu de a restabili termenul de atac.

Astfel, reieșind din prevederile legale și materialele cauzei enunțate, se statuează că recursul contravenientului Mîndru Vladimir este depus peste termenul legal de atac, circumstanțe în care instanța de recurs nu se va expune asupra fondului recursului declarat, or, soluția de respingere a recursului ca depus peste termen sau inadmisibil nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de recurs nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui recurs exercitat în mod legal.

Subsecvent, Colegiul menționează că potrivit formalismului legii contravenționale, având caracter de garanție egală pentru toate părțile interesate, în sensul dispozițiilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, ca rațiune, satisfacerea imperativului disciplinării activității procesuale prin stabilirea unor termene preemptorii impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Ca atare, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Subsidiar, Colegiul reiterează că prin admiterea unui recurs tardiv şi poziționarea uneia dintre părțile procesului contravențional pe o treaptă mai avantajoasă decât cealaltă parte, se încalcă vădit principiul egalității armelor, care *inter alia* prevede că fiecare parte trebuie să beneficieze de o posibilitate rezonabilă

de a prezenta cauza sa în condiții care să nu-i plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă.

În cele din urmă, se notează că aplicarea regulilor privind termenele de procedură este susceptibilă de a încălca principiul egalității armelor şi a securității raporturilor juridice, în general, în măsura în care fiecare dintre părți nu se vor bucura de aceleași mijloace pentru a prezenta argumentele sale în fața unei instanțe *(a se vedea în acest sens, Varnima Corporation International S.A. contra Greciei, nr.48906/06, §27, 28 mai 2009; Ben Naceur contra Franţei, nr.63879/00, §32, 3 octombrie 2006; Wynen contra Belgiei, nr.32576/96, §32 CEDO 2002-VIII).*

Totodată, Colegiul reține că conform jurisprudenței CEDO se menționează despre dezavantajarea unei părți față de alta, în situația în care instanța extinde termenul legal de recurs a unei hotărâri judecătorești definitive, se aduce atingere principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6 CEDO *(hotărârea Ghirea vs Republica Moldova).*

În consecință, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca tardiv recursul contravenientului Mîndru Vladimir declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 02 octombrie 2025, cu menținerea hotărârii primei instanțe fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. a), art.474 Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Cererea recurentului Mîndru Vladimir privind repunerea în termenul de atac, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Recursul contravenientului Mîndru Vladimir declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 02 octombrie 2025, prin care a fost respinsă contestația depusă de Mîndru Vladimir împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din 18.07.2025, adoptate în privința lui Mîndru Vladimir în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se respinge ca fiind tardiv, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**